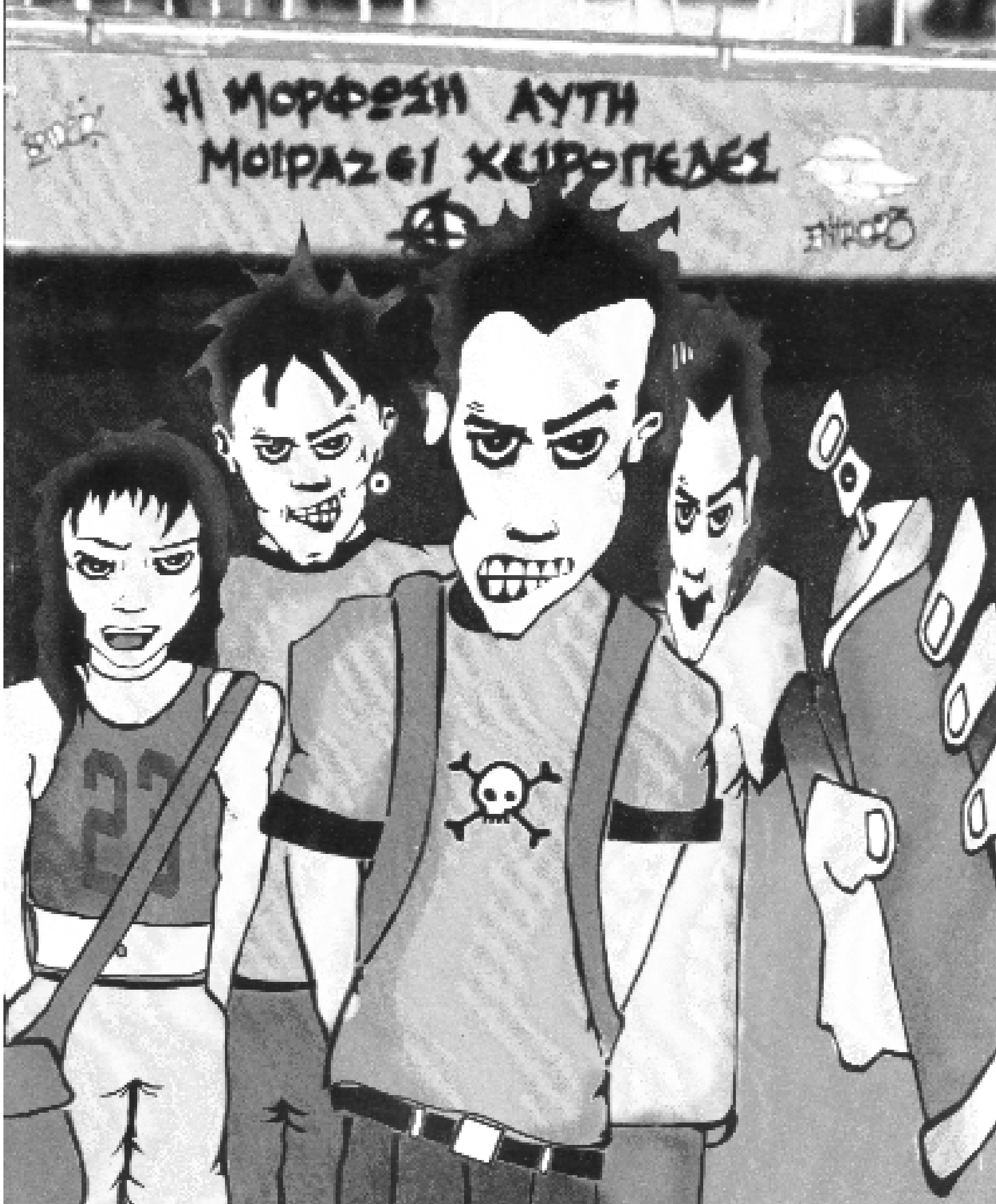
περιοδική έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

δεκέμβρης 05

τεύχος 7 "αντιεκπαιδευτικό λεξικό"

ο επιθετικός

προσδιορισμός

ανυπακοή

δεν αντέχει

καθηγητές, παιδαγωγική, τάξεις, κουδούνια, διάλειμμα, μαθηματικά, καριέρα, πειθαρχία, απουσιολόγια

προσευχή, βαθμούς, διευθυντές, γονείς και κηδεμόνες, γλύφτες, μάθετε, ξεχάστε, μη μιλάς

ποιος κάνει φασαρία, την ονομαστική,

τη γενική, την οριστική ,

την υποτακτική,

και κυρίως

την οποιαδήποτε

προστακτική

που αρθρώνει η σχολική μηχανή

ΑΝΤΙ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

ΚΟΠΑΝΑ:

Η άρνηση της σχολικής περίφραξης μυαλού και σώματος και η ταυτόχρονη επανεύρεση και βίωση ελεύθερων χρόνων και χώρων (ακόμα κι αυτόν του κρεβατιού). Η κοπάνα πάντα ήταν συνδεδεμένη με το "έξω", τις μεγάλες βόλτες, εκεί όπου η παρουσία κάποιου δεν εντοπίζεται από δασκαλίστικα βλέμματα και κανόνες. Και είναι αυτή η συνθήκη έστω και προσωρινής ελευθερίας, αυτή η απώλεια του επίμονου και ανα πάσα στιγμή ελέγχου και εντοπισμού, που προκαλεί τον ιερό πόλεμο ενάντιά της από τους κάθε λογής υπερασπιστές της σχολικής αρμονίας. Παρ' όλες τις επίπονες - καρότο και μαστίγιο- προσπάθειές τους (από τις απειλές των απουσιών ως την εφαρμογή "ευχάριστων" εσωσχολικών δραστηριοτήτων) οι κοπάνες θα συνεχίζουν πεισματικά να ακυρώνουν τους σχολικούς χωροχρόνους.

45ΛΕΠΤΟ:

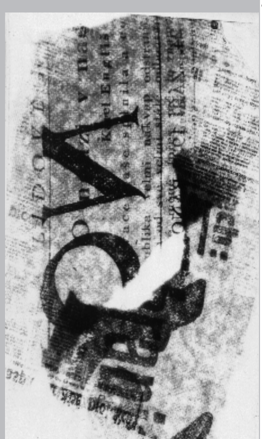
Το χρονικό της διανοητικής και βιολογικής αντοχής. Ή η μηχανική μέτρηση του χρόνου ως μηχανική διαδικασία μάθησης. Ο τεμαχισμός του σχολικού χρόνου σε διαδοχικές σειρές σαν να ήταν θρανία, δεν είναι απλά όπως λέγεται μια "αναγκαιότητα" λειτουργικής διαχείρισης. Είναι η επιβολή ενός "αντικειμενικού" και αμετακίνητου χρόνου για όλους ενάντια στις διαθέσεις τους, η επιβολή ενός συγκεκριμένου ρυθμού, η επιβεβαίωση της εξουσίας των δεικτών του ρολογιού πάνω στο μυαλό και το σώμα. Το σχολείο δεν εγκλείει απλά τον καθένα μέσα στον προκαθορισμένο πειθαρχικό χρόνο του. Διδάσκει ταυτόχρονα τη βίωση του χρόνου έξω από τις επιθυμίες και τις ανάγκες του καθενός, για να τον καθορίσει και να τον διαθέσει ελεύθερα. Η διδασκαλία του 45λέπτου είναι εξίσου απαραίτητη με τη 45λεπτη διδασκαλία, για το συγχρονισμό των αντανακλαστικών υπακοής.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ:

Ο ετήσιος (κάθε Σεπτέμβρη) ιερός ραντισμός των νεαρών βλασταριών στα προαύλια των σχολικών θερμοκηπίων, για την καταπολέμηση των βλαβερών ζιζάνιων της ανυπακοής και της ασέβειας. Το ράντισμα γίνεται από ειδικό συνεργείο ρασοφόρων στα μεταφυσικά φυτοφάρμακα. ΠΡΟΣΟΧΗ:
Η κατάποσίς τους προκαλεί πνευματική δηλητηρίαση.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ:

Υποχρεωτική παρουσία σύσσωμου του σχολείου προκειμένου να πάρει τη θεία φώτιση, μία ή δύο φορές το χρόνο, στην εμπορική αντιπροσωπεία του Χριστού επί της γης. Με καταστήματα σε κάθε γειτονιά, το καλύτερο δίκτυο εξυπηρέτησης πελατών και το μεγαλύτερο τζίρο από κάθε άλλη πολυεθνική εταιρία.

ΠΟΙΝΟΛΟΓΙΟ:

Η δικλείδα ασφάλειας της σχολικής αρμονίας, οριοθέτης του κανονικού, του ορθού. Υπάρχει πάντα πρόχειρο στο γραφείο του διευθυντή για να επιβάλλει τις πειθαρχικές αξίες στους παραβάτες της σχολικής ζωής. Με την εγγραφή του ονόματος σου πάνω από δυο φορές καίγεσαι.

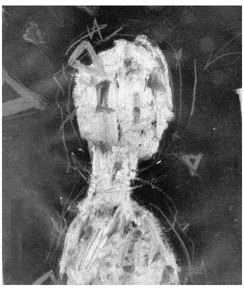
ΕΞΕΤΑΣΗ:

Σαν παρουσίαση στην αίθουσα ενός δικαστηρίου, όπου όρθιος (ως ένδειξη σεβασμού) μπροστά στην καχύποπτη έδρα και ενώπιον του ακροατηρίου, ο μαθητής θα απολογηθεί με την υποτιθέμενη κατηγορία της άγνοιας ή του λάθους. Ο δικαστής δεν πείθεται εύκολα με φτηνές δικαιολογίες ή μισές απαντήσεις. Ζητάει από τον μαθητή ως απόδειξη της μη ενοχής του να αραδιάσει ονόματα, ακριβείς ημερομηνίες, κανόνες και θεωρήματα, για να αποδείξει και ο ίδιος ο δικαστής στον εαυτό του τη σοβαρότητα του έργου του.

ΒΓΕΣ ΕΞΩ:

Συνήθης δασκαλική παραίνεση, ακολουθούμενη από την κίνηση του τεντωμένου δακτύλου που σημαδεύει την πόρτα της αίθουσας. (αντίθετο: "όχι δε βγαίνω" ή "πολύ ευχαρίστως").

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ:

Μονάδα αντιμετώπισης σχολικών κρίσεων, ειδικευμένη στον τομέα του ψυχολογικού πολέμου. Σε περιόδους καταλήψεων ακόμα και οι εισαγγελείς σκύβουν με σεβασμό το κεφάλι μπροστά τους για την αποτελεσματικότητα των πρακτικών τους. Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων είναι αυτό ακριβώς το μέρος όπου η αλαζονεία, το αλάθητο, οι "ευσεβείς" γονικοί πόθοι, οι μικροαστικές εμμονές, οι καταπιεστικές συμπεριφορές, θα βγουν από τον ιδιωτικό χώρο του διαμερίσματος, θα συνευρεθούν και θα οργανωθούν μαζί με άλλες αντίστοιχες, για να συναρθρώσουν το λόγο τους δημόσια πια και ενωμένα. Για να αποκτήσουν έτσι την "εγκυρότητα της πλειοψηφίας" που απαιτείται τόσο για την αποτελεσματικότητα του λόγου τους όσο και ως άλλοθι για την "νομιμοποίηση" των ιδιωτικών τους συμπεριφορών.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

Το επισφράγισμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Ο διαχωρισμός καλού και κακού, ικανού και ανίκανου πάνω στο δημοκρατικό άλλοθι των ίσων ευκαιριών, που απαιτεί την "αφηρημένη" ευφυία και την ορθή λογική. Ο μεγάλος κριτής γνώσεων και συμπεριφορών που απορρίπτει ό,τι ξεφεύγει από την κυρίαρχη λογική, και ενσπείρει τον ανταγωνισμό. Η αποτυχία για τον "αμερόληπτο" χαρακτήρα του σχολείου δεν είναι τίποτα άλλο από προσωπική επιλογή και ανικανότητα του κάθε μαθητή, ο οποίος με τη σειρά του θα την εσωτερίκευση ως ενοχή. Το σχολείο δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς "ικανούς και ανίκανους" γιατί αυτό τους δημιουργεί.

ΙΣΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ:

Το σύνθημα του σχολείου για όλους. Ο εξωραϊσμός της πραγματικότητας των κοινωνικών ανισοτήτων όσο και του καταπιεστικού ρόλου του σχολείου. Η επιτυχία ή η αποτυχία είναι στα χέρια του μαθητή λες και δεν υπάρχει τίποτα στο ενδιάμεσο. Οι ίσες ευκαιρίες του σχολείου δεν είναι παρά οι ίσες ευκαιρίες αυτοκαταστροφής στη λογική της αποδοτικότητας με οποιοδήποτε τίμημα, ενάντια στις επιθυμίες του.

ΚΟΥΔΟΥΝΙ:

Από τη στιγμή που σχεδόν όλοι σχεδόν μαθητές και καθηγητές έχουν από ένα ρολόι, ουσιαστικά το κουδούνι δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης. Η λειτουργία του είναι απλά συμβολική: οριοθετεί χρονικά την πραγματικότητα του εγκλεισμού στο σχολείο παράλληλα με την αποδοχή της υποδομής του, την σχολική αίθουσα δηλαδή. Ενας ήχος ψευδούς απελευθέρωσης ανάμεσα σε δυο 45λεπτα που συγκεκριμενοποιείται με το διάλειμμα. Ο ήχος μιας φαινομενικής απελευθέρωσης από τον χρονικό καταναγκασμό πάντα όμως στα πλαίσια του χωροταξικού περιορισμού της σχολικής αυλής. Ή απλά το σημάδι για το πέρασμα από τον καταναγκασμό της αίθουσας στον καταναγκασμό του προαυλίου.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ & ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ:

Η αίθουσα επιχειρήσεων του διδασκαλικού επιτελείου. Το "άβατον" για τους μαθητές αποσύρεται, μόνο όταν πρόκειται να απολογηθούν ή να τιμωρηθούν, περικυκλωμένοι από τα έδρανα-άμβωνες των σχολικών πραιτοριανών.

ΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ:

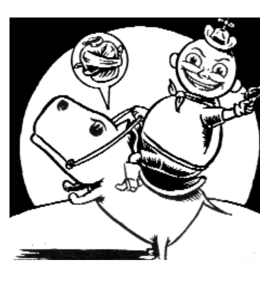
Μάθημα της μισαλλοδοξίας και της ηθικής της θυσίας... ή αλλιώς: "οι θρησκείες είναι σαν τις πυγολαμπίδες, χρειάζονται το σκοτάδι για να λάμψουν".

ΤΣΙΧΛΑ:

Σύμβολο έλλειψης σεβασμού για τους απανταχού καθηγητές, αφορμή για ιερό πόλεμο. Πρόκειται για μια καθαρά προσωπική και ανεξήγητη εμμονή τους.

ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ:

Παθητική αντίσταση των μαθητών ενάντια στον καταναγκασμό την ώρα του μαθήματος, λόγος εκνευρισμού για τους καθηγητές.

ΧΑΒΑΛΕΣ:

Η επίθεση της "γελοιότητας" ενάντια στις γελοίες αξιώσεις των αλαζονικών βαθμονόμων, οι εκρήξεις μιας καταπιεσμένης ενεργητικότητας.

ΔΙΑΛΛΕΙΜΑ:

Η βαλβίδα αποσυμπίεσης μιας αποπνικτικής σχολικής ώρας.

Ένα 10λεπτο για τον διδασκόμενο στον "φρέσκο" αέρα της αυλής, για να βγει από πάνω του η ένταση και η μυρωδιά της κλεισούρας,

για να αντέξει αλλο ένα 45λεπτο ακινησίοας και διανοητικής ναφθαλίνης. Ο προαυλισμός είναι η ξεκάθαρη ομολογία του καταπιεστικού χαρακτήρα του σχολείου.

ΧΑΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ (διδασκαλίας):

Γνωστή φράση που προκαλεί τρόμο σε καθηγητές, γονείς, υπουργούς κτλ, σε περιόδους καταλήψεων ή αποχής. Και με αγανάκτηση που θυμίζει απατημένους μικροεπενδυτές, τις διεκδικούν μπροστά σε κάμερες, μικρόφωνα και κλειδαμπαρωμένες πόρτες σχολείων, γιατί πράγματι ο σχολικός χρόνος μόνο σε αυτούς μπορεί να ανήκει. Οι "χαμένες ώρες" διδασκαλίας είναι μια μικρή εκδικητική απαλλοτρίωση χρόνου προς όφελος των μαθητών, ενάντια στους κάθε λογής φρουρούς των 24ωρων τους.

Εξάλλου οι μόνες πραγματικά χαμένες ώρες είναι αυτές που τελικά γίνεται μάθημα.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ

ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

Η σχολική μηχανή ποτέ δεν έπαψε να γεμίζει μυαλά με νεκρές γνώσεις, να φυλακίζει το χρόνο και τις επιθυμίες να διδάσκει υπακοή, να τρέφει τον ανταγωνισμό και την εξατομίκευση, να πείθει εκβιάζοντας, να παίζει το ρόλο του μεγάλου βαθμονόμου.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

ΕΞΑΣΚΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΦΥΪΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΑΙΝΙΩΝ

ενάντια στις σχολικές προστακτικές

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16/12
8:30μμ
"400 χτυπήματα"
Φ. Τρυφώ

ΚΥΡΙΑΚΗ
18/12
8:30μμ
βίντεο από τον Θερσίτη
"ενάντια στις σχολικές προστακτικές"

9:30μμ
southpark episodes:
"douche 'n turd"

χώρος ραδιουργίας και ανατροπής
Θερσίτης
ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ-ΙΛΙΟΝ
(απέναντι από το τέρμα του 732)

ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΟΣ:

Κάθε πειθαρχικό σύστημα οφείλει να είναι περίκλειστο. Να ορίζεται από τους κανόνες του, τις αξίες του, τους φρουρούς της τάξης του, την ίδια τη στεγανότητα του χώρου του. Και ταυτόχρονα, όλα αυτά πρέπει να επιβεβαιώνονται ως απαραίτητα στοιχεία ασφάλειας με την ύπαρξη ενός ανεξέλεγκτου, άρα και επικίνδυνου ξένου. Γι αυτό και τα ψηλά κάγκελα, επιτηρητές, φύλακες, κλειδωμένες πόρτες. Κάθε σωστό παραμύθι πρέπει να έχει και τον μπαμπούλα του.

ΕΔΡΑ:

Το σύμβολο της καθηγητικής εξουσίας. Συνήθως βαλμένη σε βάθρο, για ν αναδεικνύει τόσο την ανωτερότητα της δασκαλίστικης γνώσης όσο και για να διευκολύνει την εποπτευση και τον έλεγχο του χώρου και των συμπεριφορών. Το μεγάλο ηχείο της Τάξης, από όπου θα ξεστομιστούν ανακατεμένα και αξεδιάλυτα γραμματική και απειλές, μαθηματικοί τύποι και νευρώσεις, ημερομηνίες και εμμονές, χημικές ενώσεις και παραινέσεις..

ΚΑΝΑΠΕΣ:

Το κατεξοχήν σύμβολο της εν οίκω νεανικής διαπαιδαγώγησης. Αναπαυτικός ή άβολος, φθαρμένος ή καινούριος, τοποθετημένος στα λίγα τετραγωνικά του κοινού χώρου του σπιτιού και αναπόσπαστο κομμάτι της τηλεχαύνωσης, κρατάει το ρυθμό και την ομαλότητα της οικογενειακής ζωής. Το βάθρο των πατρικών απειλών, των συμβουλών, των μίζερων γονικών σοφισμάτων καταστάλαγμα μιας εξίσου μίζερης ζωής. Σημείο αναφοράς όχι μόνο της χωροταξίας ενός διαμερίσματος, αλλά πολύ περισσότερο του χώρου και του χρόνου των ενδοοικογενειακών σχέσεων.

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ:

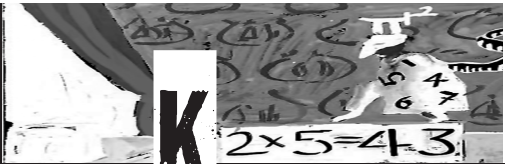
Όταν το σώμα και το μυαλό φασκιώνεται με τις αξίες του εγκλεισμού, είναι η παρόρμηση της απελπισίας που θα οπλίσει το χέρι του μαθητή ενάντια σε θρανία, τοίχους, καρέκλες, τζάμια...Οι δάσκαλοι θα μιλήσουν για αντικοινωνική συμπεριφορά, έλλειψη σεβασμού σε αυτά που οι ίδιοι οι γονείς πληρώνουν. Για το μαθητή όλα αυτά είναι ξένα και όχι με την έννοια της ιδιοκτησίας, αλλά σαν μισητά σύμβολα της Τάξης, της υπακοής, της πλήξης. Μέσα στη γυάλα του εγκλεισμού η πιο φυσική κίνηση είναι αυτή ενάντιά της. Μια μικρή πράξη εκδίκησης και απελευθέρωσης - συνειδητά ή ασυνείδητα- αντιστάθμισμα στην αίσθηση της καθημερινής παιδαγωγικής (και όχι μόνο) λεηλασίας.

ΑΠΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ:

Το σχολικό "παρουσιάστε αρμ!". Το πιστοποιητικό της εύρυθμη λειτουργίας της σχολικής τάξης, ανάλογο της οικογενειακής ή της εργασιακής πειθαρχίας. Το μέτρημα των κεφαλιών -αν το δούμε από τη σκοπιά της σχέσης μαθητή και καθηγητή- αντιστοιχεί σε αυτό που αντιπροσωπεύει η ευρυθμία των οικογενειακών συγκεντρώσεων στη σχέση παιδιού-γονιών, ή το χτύπημα της κάρτας για τη σχέση αφεντικού-υπαλλήλου. Όσο περισσότερες οι απουσίες, τόσο μεγαλύτερη και η διασάλευση της αρμονίας, αφού η κίνηση αυτή δείχνει έλλειψη "ενδιαφέροντος" και άρνηση του καταναγκασμού. Η ύπαρξη του απουσιολόγιου, καταδεικνύει τον καταναγκαστικό χαρακτήρα του σχολείου και των "χρήσιμων" γνώσεων.

ΜΑΘΕ:

Η πιο συνηθισμένη σχολική προστακτική (μετά το "σκάσε!") καλυμμένη επιμελώς από μια διάχυτη και θολή ρητορεία περί της αναγκαιότητας της σχολικής γνώσης ως κοινωνικού και προσωπικού οφέλους. Το σχολικό "μάθε", όπως κι αν ειπώνεται, είτε σαν προσταγή είτε σαν φιλική παραίνεση, δεν καλεί κάποιον να κατανοήσει έλλογα και εμπειρικά μια γνώση που τον αφορά. Αλλά αντίθετα του υπαγορεύει να καταναλώσει και να εμπεδώσει μια γνώση χρήσιμη και νομιμοποιημένη από κρατικές επιβουλές, νόμους αγοράς, δασκαλίστικες εμμονές...Και επειδή οι σχολικές προστακτικές φροντίζουν να ειπώνονται πάντα τόσο δυνατά και φωναχτά, δεν αρκεί για να τις αποφύγει κάποιος να βουλώσει τ' αυτιά του. Πρέπει να τις κάνει να σιωπούν.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Βαθμονόμοι,τιμωροί, φιλεύσπλαχνοι, ξερόλες, σωτήρες... Η εξουσία τους είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι αυτοί που θα φροντίσουν να μεταβιβάσουν τις νεκρές γνώσεις στα ακόμη ζωντανά μυαλά των μαθητών, καταπνίγοντας την περιέργεια και την επιθυμία για ολική γνώση, ορίζοντας την αξία και την απαξία στα δικά τους μέτρα. Ο ρόλος τους, μικρών θεών, που θα αποδοκιμάσουν, θα επαινέσουν, θα καταδικάσουν, θα παρηγορήσουν, θεωρώντας τους μαθητές άβουλα όντα χωρίς δικές τους επιθυμίες και ανάγκες, με λάθος κριτήρια για τη ζωή, όντα που ζητιανεύουν χειραγώγηση και βοήθεια, το φως της δασκαλίστικης αλαζονείας για να λάμψουν. Δεν είναι μόνο ο ρόλος τους, αλλά πολλές φορές και οι προσωπικές τους νευρώσεις και εμμονές που τους ανάγουν στο αξίωμα του μεγάλου κριτή, που φοβερίζοντας και απειλώντας, προσπαθούν να καθορίσουν την τύχη των υπηκόων τους. Απελπιστικά αδύνατο να κρύψουν τη βλακεία της αλαζονείας τους. Δίκαια εισπράττουν την οργή και την περιφρόνηση των μαθητών.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ:

Ο πιο κερδοφόρος θεσμός της εκπαίδευσης. Οι ιδιοκτήτες του είναι οι πρώτοι που θα στείλουν ευχαριστήριες ανθοδέσμες σε κάθε μεταρρυθμιστή υπουργό. Τα ευαγή αυτά ιδρύματα έχουν κατά πολύ ξεπεράσει έστω κι αυτές τις ηθικές αγκυλώσεις που σιγοψιθυρίζουν ότι η γνώση δεν πρέπει να είναι εμπόρευμα. Τα πληκτικά τους 3ωρα είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα των αξιών των σχολικών 6-7ωρων. Και δεν είναι απλά ο εκβιασμός της σχολικής αποτυχίας που τα στέφει "αναγκαία". Το ότι δεν δέχονται τα πυρά των μαθητών ακόμα κι όταν τα σχολεία είναι υπό κατάληψη, δείχνει ότι μέσα στον κυνικότητα της "αγοράζω και πουλάω" ύπαρξής τους, ο χώρος και ο χρόνος τους είναι περισσότερο αναπόδραστος από αυτόν του σχολείου. Η άνθηση και η κερδοφορία τους δεν είναι απλά και μόνο ο θρίαμβος της ιδιωτικής εκπαίδευσης-εμπόρευμα, αλλά ταυτόχρονα ο θρίαμβος και η επιβολή της κουλτούρας της ιδιώτευσης.

Ο "ΚΑΛΟΣ" ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Συντριπτική μειοψηφία, ο αντίποδας του κοινού, μισητού καθηγητή. Παρολ' αυτά, οι ειλικρινείς προθέσεις τους για το σπάσιμο των καταπιεστικών δομών της σχολικής γνώσης, δεν μπορούν να υπερβούν τους όρους και τις προσταγές της σχολικής ζωής. Είναι υπόλογοι τόσο στους ανώτερούς τους, όσο και στον εσωτερικό κανονισμό. Ο "καλός" καθηγητής έρχεται να συμπληρώσει τον μισητό, λειτουργώντας διορθωτικά-εξισορροπιστικά, αμβλύνοντας τις αντιδράσεις των μαθητών, δίνοντάς τους κατεύθυνση ενάντια σε μισητά πρόσωπα και όχι σε μισητούς θεσμούς. Όπως στο παιχνίδι του καλού και του κακού μπάτσου, δεν μπορεί να αρνηθεί το ρόλο που του δίνει το σχολείο, παρά μόνο με την αυτοκατάργησή του.

ΣΚΟΝΑΚΙ:

Άσκηση καταπιεσμένης μαθητικής ευφυίας, τέχνη που παράγεται υπόγεια, κάτω από τα βλέμματα επιτηρητών και καθηγητών, κάτω από ηλίθια λογύδρια περί αξιοκρατίας. Το σκονάκι δεν είναι απλά ένας τρόπος να ξεγελάς τους βαθμονόμους, είναι κι ένας τρόπος να τους αρνείσαι, όταν οποιαδήποτε άλλη άρνηση -αυτή που ταυτόχρονα θα μπλοκάρει και θα ακυρώνει όλη την εκπαιδευτική μηχανή- δεν είναι εφικτή. Το σκονάκι ήταν, είναι και θα παραμείνει ένα μικρό σαμποτάρισμα στην πλήξη της σχολικής γνώσης και τους καθηγητές της. Γι αυτό και αυτοί θα συνεχίσουν να κοιτούν καχύποπτα και να εκνευρίζονται κάθε φορά που θα νιώθουν ότι θίγεται η Τάξη της σχολικής πραγματικότητας. Και από την άλλη, οι "παραβάτες" θα συνεχίζουν να δηλώνουν ξεκάθαρα ότι η εξάσκηση της ευφυίας τους, δεν χαρίζεται στη σχολική μηχανή, αλλά διαρκώς θα πραγματώνεται ενάντιά της.

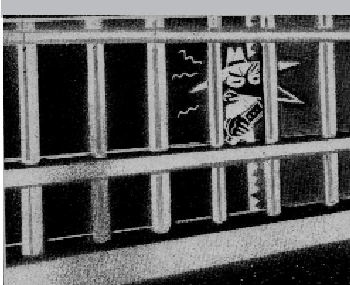
15ΜΕΛΕΣ:

Το μικρό πανηγύρι στο τέλος οκτωβρίου, που από τους ίδιους τους καθηγητές ως τον υπουργό παρουσιάζεται ως μια πολύ σημαντική διαδικασία. Όλοι έχουν επίγνωση τόσο της αδύναμης λειτουργικότητας των 15μελών όσο και του ότι η περίφημη ισχύς τους ακυρώνεται μέσα στα γραφεία των καθηγητών ή της διεύθυνσης, γι αυτό άλλωστε και σε περιόδους καταλήψεων αυτοκαταργούνται. Παρόλ΄ αυτά, υπάρχουν για να δίνουν στους μαθητές μια αίσθηση ψευτοσυμμετοχής και από την άλλη για να διδάσκει όλο αυτό το πανηγύρι, τη φιλοσοφία της αντιπροσώπευσης και της μεσολάβησης. Οι μαθητές είναι αυριανοί πολίτες και πρέπει από νωρίς να συνηθίσουν στην ιδέα ότι η συμμετοχή τους στα κοινωνικά δρώμενα, αυτονόητα(!) περιορίζεται στο δικαίωμα της ψήφου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (ιδιωτικό):

Κολέγια, ΙΕΚ, σχολές. Διευθυντές τους γνωστά τρωκτικά και τυχοδιώκτες. Εργαστήρια που λάμπουν, "ψαγμένες" διαφημίσεις, αψεγάδιαστα πρόσωπα για μια εξίσου "λαμπερή" σταδιοδρομία. Δίδακτρα υψηλά όσο και ο βαθμός εξατομίκευσης που απαιτείται για μια τέτοια καριέρα. Τόση λάμψη όμως που δεν φτάνει για να θαμπώσει τη μηδαμινότητα που αντανακλά η βιτρίνα της καθημερινής ζωής που τάζουν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (δημόσιο):

Ο περίφημος ναός της γνώσης όπου αυτή δοξάζεται σαν το πανάγιο εμπόρευμα, μαράζι κάθε σώφρονα γονέα για το παιδί του. Γιατί αυτονόητα υπάρχουν εξαιρετικά σημαντικοί λόγοι ν΄ αφεθεί κανείς στη σοφία των ειδικών της γνώσης - τους ακαδημαϊκούς- που με ήθη μεσιτών θα γεμίσουν κεφάλια και θα φτιάξουν βιογραφίες
έτοιμες για την αγορά εργασίας ανώτατου επιπέδου. Παράλληλα η διαρκής απαξίωση των θεωρητικών σχολών σε αντίθεση με τη ραγδαία αναβάθμιση των σχολών τεχνολογίας και διοίκησης δείχνει ότι το πανεπιστήμιο ελάχιστα ενδιαφέρεται
πια να κρατήσει τα προσχήματα, όπως με το παλιό καλό "ανθρωπιστικό"΄ ιδεολόγημα ότι παράγει γνώση για την κοινωνία κι όχι για εμπορικές δοσοληψίες. Και είναι αυτή ακριβώς η γνώση που θα εξαργυρωθεί μ΄ έναν καλό μισθό, μια επιτυχημένη καριέρα, εξειδικευμένη υπάλληλος στα σχέδια υπουργείων, εταιριών. ινστιτούτων, βιομηχανιών και λοιπής οικονομικής (και όχι μόνο) κυριαρχίας, η οποία χρειάζεται τη γνώση των λίγων όπως ακριβώς χρειάζεται την άγνοια των πολλών. Το πανεπιστήμιο είναι η ανώτατη θεσμική οργάνωση της εξειδικευμένης γνώσης ή αλλιώς της γενικευμένης κοινωνικής άγνοιας.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ:

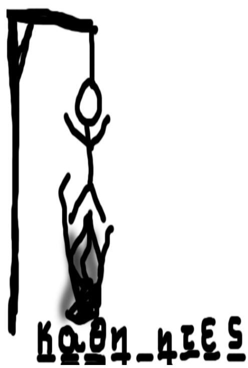
Και το γνωστό αρχαιοελληνικό γνωμικό καραμέλα στο στόμα των παιδαγωγών. Η ιστορία της παιδαγωγικής θα μπορούσε να γραφτεί και σαν ιστορία της εξουσίας πάνω στο σώμα. Από την (όχι και τόσο παλιά) ηθική του αμαρτωλού σώματος και τις οδυνηρές τιμωρίες του χάρακα ως τη σημερινή καθήλωση σε περιορισμένους χώρους κίνησης (θρανίο, τάξη, διάδρομος, προαύλιο) και τη στάση προσοχής ή υποταγής στους δασκάλους... Και επειδή το αυτοσχέδιο και αυθόρμητο παιχνίδι χλευάζει με τη "γελοιότητά" του το αρχαίο γνωμικό, οι γυμναστές θα αναλάβουν ώστε να εντάξουν την καταπιεσμένη ενεργητικότητα και την απαραίτητη σωματική κίνηση σε προκάτ ασκήσεις, υπνοβατικά εν-δυο, σε ελεγχόμενους ενδοσχολικούς αγώνες. Μια βαλβίδα αποσυμπίεσης που ανοιγοκλείνει σύμφωνα με τις διαθέσεις τους. Όπως και για το νου, το σώμα δε σου ανήκει, αλλά χρειάζεται τη σχολική εκγύμναση που θα το προσαρμόσει στη διανοητική ακινησία.

ΠΑΡΕΛΑΣΗ:

Τα στρατιωτάκια τα αμίλητα, τα ακούνητα των θρανίων, αφού αναγκάστηκαν να καταπιούν τόνους εθνικών ιδεωδών, θα βγουν με βήμα εν-δυο, εν-δυο, στην κεντρική λεωφόρο, όπου το ακίνητο πλήθος οπλισμένο με φωτογραφικές μηχανές και πλαστικές γαλανόλευκες, θα θαυμάσει τις ομοιόμορφες κινήσεις και στολές. Μπροστά οι μαθητές πρότυπα, που με την πρότυπη γνώση τους θα γίνουν οι φορείς των εθνικών ιδεωδών, σημαιοφόροι και παραστάτες. Οι υπόλοιποι ακολουθούν τα πρότυπα, μοιραζόμενοι σε γραμμές κατά ύψος, οι ψηλοί μπροστά, οι κοντοί πίσω αφού και "η φύση έχει ιεραρχία". Η εκπαίδευση φτιάχνει στρατιωτάκια και η παρέλαση δεν είναι τίποτα άλλο από την επίδειξη των χαμστεροποιημένων υπηκόων της.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ:

Κάτι σαν ημέρα γενεθλίων του μιλιταρισμό και της εθνικής ομοψυχίας, όπου εμείς πρέπει να προσφέρουμε κάθε φορά επίσημα, το δώρο της λήθης και της κοινωνικής γαλήνης σε γαλανόλευκο περιτύλιγμα.

ΙΣΤΟΡΙΑ:

Μάθημα υποχρεωτικό για όλες τις τάξεις, που θωρακίζει τη συνείδηση ενάντια στην ταξικότητα, ενώ ταυτόχρονα την αναδομεί εθνικά. Ημερομηνίες, στάσεις, επαναστάσεις, πρωτόκολλα, συνθήκες, ήρωες, όλα εμβαπτισμένα σ' ένα γαλανόλευκο μίγμα, με ευχάριστη γεύση δημοκρατικής μέντας. Το υπουργείο συνιστά τη χορήγησή της τουλάχιστον 2-3 φορές την εβδομάδα. Επειδή όμως η Ιστορία είναι ρόδα που γυρνάει, είναι σίγουρο πως κάποια μέρα οι παρασκευαστές της θα κατηγορηθούν για πλαστογράφηση κακουργηματικού χαρακτήρα και για απόπειρα μαζικής δηλητηρίασης με την ουσία του εθνοκεντρισμού.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ:

Διασταύρωση (βησματία κυρίως) ανέργου με μπουλντόγκ, στα μυστικά γενετικά Εργαστήρια των υπουργείων παιδείας, εργασίας και δημόσιας τάξης. Δύο χιλιάδες κομμάτια παρασκευάζονται, ενώ προώθηση του νέου είδους έχει μπλοκάρει στα γρανάζια της γραφειοκρατίας. Σκοπός τους ο διαρκής έλεγχος, η καταστολή της εσωσχολικής "παραβατικότητας" το ρουφιάνεμα μαθητών και μη στην αστυνομία με την παραμικρή αφορμή. Για να ξεχωρίζει θα φέρει πάνω του πινακίδα "μην ταΐζετε- μην χαϊδεύετε". Η επιτυχία του νέου προϊόντος, θα φανεί στο μέλλον, ανάλογα με το ποιο είδος από τα δύο που διασταυρώθηκαν θα επικρατήσει.

Θερσίτης
χώρος ραδιουργίας και ανατροπής
ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ-ΙΛΙΟΝ
απέναντι από το τέρμα του 732
sitisther@yahoo.gr